

denne hovedregel med en række detailbestemmelser.

Det kan således tænkes, at skatteyderen ikke har været skatteansat for det ene eller begge de to forudgående indkomstår, der indgår i gennemsnitsberegningen, og der må derfor gives regler om, hvorledes der skal forholdes i sådanne tilfælde. Skatteyderen kan have indgået ægteskab i løbet af 3-års perioden, og der må tages stilling til, om der ved reglens anvendelse skal ske sammenlægning af ægtefællernes indkomst og formue og de pålignede skatter for tiden før ægteskabets indgåelse. Ved ophør af ægteskab i 3-års perioden kan der bliver tale om at give regler, hvorefter der sker fordeling mellem ægtefællerne af den sambeskattede indkomst og formue og skatterne heraf.

Der pålignes ikke skat af indkomsten i indkomståret 1969, og for indkomståret 1968 opkræves kun halvdelen af de pålignede skatter. Der må udformes overgangsregler, hvorved der tages hensyn hertil.

For indkomstårene før 1970 gælder der ikke regler om særskilt beskatning af gifte kvinder, og der må i givet fald gives overgangsregler i denne anledning.

Den anførte formulering af bestemmelsen vil betyde, at der må ske ændringer i beregningen af 70 pct.-lempelsen, hvis der senere, f. eks. som følge af en klage over ansættelsen, sker ændringer i skatteberegningen for de to forudgående indkomstår.

Spørgsmål 8:

Hvad var den provenumæssige virkning på formueskatten af 13. alm. vurdering under hensyn til reguleringen af formueskatte reglerne?

Svar:

For skatteårene 1964-65—1967-68 er den samlede udskrivning af formueskatten opgjort til følgende beløb:

Skatteår	Udskrevet formueskat mill. kr.
1964-65	282
1965-66	311
1966-67	385
1967-68	427

De foreliggende statistiske oplysninger tyder på, at man i denne periode kan regne

med, at formueskatten med uforandret skala og uden almindelige ejendomsvurderinger vil stige med ca. 10 pct. pr. år. Herefter skulle udskrivningen for skatteåret 1966-67 have andraget ca. 340 mill. kr., forudsat at skalaen ikke var ændret, og at der i 1965 kun var foretaget sædvanlig årsomvurdering af faste ejendomme. Nettoresultatet af den 13. almindelige vurdering og den i marts 1966 i forbindelse hermed foretagne ændring af formueskatteskalaen må herefter anslås til en provenuforøgelse på $385 \div \text{ca. } 340 = \text{ca. } 45 \text{ mill. kr.}$

Hertil kommer en mindre forøgelse af formueskatten for skatteåret 1967-68. Det hænger sammen med, at visse skatteydere på grund af „brudt“ regnskabsår først anvender ejendomsværdien ifølge den 13. almindelige vurdering ved formueopgørelsen for skatteåret 1967-68.

Spørgsmål 9:

Udvalget anmoder om et skøn over provenuet af formueskatten, som det ville blive, hvis de gældende formueskatte regler opretholdes i 1970.

Svar:

Hvis den formueskat, der skal betales af formuerne ved udgangen af 1970, beregnes efter de hidtil gældende udskrivningsregler, vil der rent skønsmæssigt anslået blive tale om et provenu på omkring 500 mill. kr. Dette provenuskøn er ligesom skønnet over provenuet ifølge lovforslagets udskrivningsregler meget usikkert, fordi det er meget vanskeligt at bedømme virkningerne af den 14. almindelige vurdering pr. 1. august 1969.

Spørgsmål 10:

Hvor mange får nedslag efter den regel i den gældende skattelovgivning, der svarer til lovforslagets § 11?

Svar:

Antallet af personer, der skal betale formueskat for skatteåret 1968-69, er opgjort til ca. 91.000. Heraf har ca. 21.000 fået nedsat formueskatten i henhold til § 8 i udskrivningsloven for skatteåret 1968-69, fordi deres skattepligtige indkomst for dette skatteår udgør mindre end 6 pct. af den skattepligtige formue.